

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Ing. I. E.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2014, č. j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 5. 2014, č. j.
se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 1. 2014, č. j. byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“), neboť dle posudku OSSZ Zlín ze dne 14. 1. 2014 není invalidní. Dle zmíněného posudku se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zdp.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 10. 2. 2014, žalované byly doručeny dne 12. 2. 2014.

V rámci námitkového řízení byl vypracován posudek ČSSZ pracoviště Brno dne 6. 5. 2014, dle kterého se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzovaného, rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI, položku 1b) vyhlášce č. 359/2009 Sb., avšak míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25 %, takže posuzovaný není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp. Uvedený posudek byl podkladem k rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2014, č. j. 550 704 2189/315-AV, které je předmětem soudního přezkumu.

Žalobce podal dne 11. 8. 2014 žalobu proti napadenému rozhodnutí ke Krajskému soudu v Praze, který usnesením ze dne 12. 8. 2014, č. j. 43 Ad 63/2014-5 postoupil věc Krajskému soudu v Brně (ust. § 7 odst. 1 s.ř.s.). V žalobních námitkách nesouhlasil s napadeným rozhodnutím, byl přesvědčen, že jeho vydání nebylo podloženo dostatečně zjištěným zdravotním stavem, snížení jeho zdravotního potenciálu bylo zapříčiněno prokazatelným útlakem a souhrnem nekorektního a nemorálního jednání některých orgánů státu ČR, zneužitím zákona vůči jeho osobě, ale i rodinné firmě, v jejíž vedení působil ve funkci jednatele, firmě účelově napadené v r. 1993 a v r. 1995 vešnané do konkurzního řízení. Jedná se o soubor různého typu zdravotního poškození vyúsťující ke vzniku nemoci z povolání. Navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Žalobu doplnil dále podáním, které bylo doručeno Krajskému soudu v Brně dne 30. 11. 2014, kdy podrobně popsal probíhající útlak při výkonu jeho zaměstnání, které mělo i vliv na vznik jeho zdravotního stavu jako nemoci z povolání.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 23. 4. 2015 uvedla, že při svém rozhodování je vázána odborným lékařským posudkem ze dne 6. 5. 2014, který po přezkoumání doložené zdravotní dokumentace, s přihlédnutím k uplatněným námitkám a po novém posouzení zdravotního stavu žalobce, stanovila míru poklesu jeho pracovní schopnosti ve výši 25 %. Potvrdila tak posudkový závěr OSSZ Zlín ze dne 14. 1. 2014, že žalobce není invalidní. K důkazu žalovaná navrhla vypracovat srovnávací posudek PK MPSV ČR.

Soud provedl v předmětné věci důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně, který byl vypracován dne 10. 6. 2015 bez účasti žalobce. V rámci komise zasedal i odborný lékař specialista – neurolog. Posudková komise čerpala z podkladové dokumentace předložené zdejším soudem, spisu OSSZ Zlín a zdravotní dokumentace uvedené v obsahu posudku. Posudek obsahuje diagnostický souhrn, vyhodnocení odborných lékařských nálezů a komplexní posudkové hodnocení, dle kterého byl žalobce posuzován jako vysokoškolsky vzdělaný v technickém oboru s praxí řídicího pracovníka, který v červenci roku 2013 prodělal hemoragickou cévní mozkovou příhodu. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, tj. ke dni 27. 5. 2014 byl prokázán již stabilizovaný stav po hemoragické cévní mozkové příhodě, ve kterém rezultovaly neurologicky projevy lehké centrální symptomatologie pravostranně a projevy lehkého organického psychosyndromu, přičemž v popředí dominoval zejména výrazný exhaustivní syndrom se zvýšenou únavností. Po proběhlé cévní mozkové příhodě rezultovalo lehké funkční postižení, které bylo objektivizováno neurologickým a psychologickým vyšetřením. Funkční postižení dosahující tíže středně těžké s projevy

středně těžké motorické nebo kognitivní dysfunkce popř. funkční postižení těžké s těžkou motorickou nebo kognitivní dysfunkcí prokázáno nebylo. Hypertenze byla medikamentózně upravena, došlo ke stabilizaci hodnot krevního tlaku, cukrovka 2. Typu byla kompenzována dietou, její sekundární orgánové komplikace prokázány nebyly. Stav po proběhlé hepatitidě typu B dle dokumentace nevykazoval významně zvýšenou enzymatickou aktivitu. Porucha lipidového metabolismu a metabolismu kyseliny močové neměly zásadní posudkový dopad na pokles pracovní schopnosti, stejně jak obezita I. stupně bez orgánových komplikací. Posudková komise hodnotila ve shodě s lékařem ČSSZ pracoviště Brno podle kapitoly VI položka 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. jako lehkou funkční poruchu, na rozdíl od lékaře v námitkovém řízení však shledala podklad ke zvolení horní hranice procentní sazby pro danou položku, a to jednak pro charakter cévní mozkové příhody, která byla hemoragická, vzniklá jako důsledek do té doby špatně kompenzované hypertenze, dále pro souběh ostatních onemocnění, z nichž v popředí je zejména snížená činnost solitární ledviny a dále se zohledněním skutečnosti, že posuzovaný je vysokoškolsky kvalifikován, a proto i projevy lehkého organického psychosyndromu snižují jeho duševní výkonnost. Posouzení, zda dané zdravotní postižení má charakter nemoci z povolání nebo pracovního úrazu, nespadá do kompetence PK MPSV ČR. Posudkový závěr zněl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po cévní mozkové příhodě s reziduálním lehkým funkčním postižením. Pokles pracovní schopnosti byl hodnocen dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, a to podle kapitoly VI položka 1b ve výši 35 % (rozpětí 20 – 35 %). Horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti byla stanovena s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti posuzovaného. Den vzniku invalidity byl stanoven 6. 11. 2013 (den psychologického vyšetření). Na základě takto provedeného skutkového zjištění bylo konstatováno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zdp. Šlo o invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 25. 6. 2015 vyslovil žalobce souhlas se skutkovým i právním posouzením, které učinila PK MPSV ČR. Souhlasil i se vznikem invalidity ode dne 6. 11. 2013.

Zástupkyně žalované na základě předložených důkazů především posudku PK MPSV ČR v Brně ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

V posudkové dokumentaci OSSZ Zlín je založen posudek lékaře ze dne 14. 1. 2014, který byl vypracován na základě žádosti jmenovaného o invalidní důchod podané dne 18. 11. 2013. Zdravotní stav žalobce byl posouzen na základě zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Jolany Malotové i s přihlédnutím k dalším nálezům odborných lékařů. Výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti byl podložen zjištěnými skutečnostmi, a to hospitalizací posuzovaného ode dne 12. 7. do dne 25. 7. 2013 na neurologické klinice v Motole pro krvácení do bazálních ganglií na podkladě hypertenze. V popředí klinického obrazu byl výrazný exhaustivní syndrom, neurasthenie nedovolila delší dobu stabilní výkon, zvýšená únavnost a nutnost odpočinku po hodině duševní práce. Vzhledem k tomu, že od cévní mozkové příhody uplynula krátká doba, nejednalo se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (ust. § 26 zdp), z hlediska posudkového byl zdravotní stav neposouditelný. Za tohoto stavu nebyly shledány podmínky pro invaliditu

dle ust. § 39 odst. 1 zdp. Učiněný posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2014.

V rámci námitkového řízení přezkoumala napadené rozhodnutí žalovaná v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 6. 5. 2014. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace dospěla lékařka LPS ČSSZ k závěru, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení určila prodělanou hemoragickou cévní mozkovou příhodu v červenci roku 2013 v oblasti bazální ganglií vlevo. Dle dokumentace se jedná o reziduální frustní centrální symptomatiku s lehkým organickým psychosyndromem. Ostatní nemoci se podílejí na celkovém zdravotním stavu posuzovaného s menším posudkovým i funkčním dopadem. Na základě provedeného přezkumu dospěla lékařka k výsledku, že posudkový závěr LPS OSSZ Zlín ze dne 14. 1. 2014 lze potvrdit pro dobu, kdy byl posuzován. Při jednání o námitce byl zdravotní stav již hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý. Jedná se o lehké funkční postižení po prodělané cévní mozkové příhodě bez zásadní poruchy v oblasti intelektu, bez trvalého závažného neurologického deficitu. Pro přetrvávající vyčerpanost a únavu je hodnocen ve středu možného rozmezí, a to i s ohledem na ostatní nemoci. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu VI položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Základní onemocnění ani ostatní nemoci dle názoru lékařky nedosahují svojí aktuální závažností horní hranice možného rozmezí. Na základě takto zhodnoceného zdravotního stavu nebyl zjištěn žádný stupeň invalidity. Trvalé posudkově významné zhoršení zdravotního stavu nebylo prokázáno. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. V rámci soudního přezkumu byl vyžádán posudek PK MPSV ČR se sídlem v Brně, vypracovaný dne 10. 6. 2015, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce na základě všech existujících lékařských nálezů. Posudková komise vzala v úvahu časový průběh, charakter a rozsah postižení celkové omezení zdravotního stavu posuzovaného, projevy onemocnění, stejně tak i další prognózu a způsob léčby. Pro hodnocení je nejdůležitější posouzení funkčního stavu, které vychází jak z vyhodnocení subjektivních kritérií, tak z objektivně zjištěných kritérií. Pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je rozhodující

dopad zjištěného funkčního omezení na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. Při hodnocení by sledované období, rozhodné pro posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, mělo trvat zpravidla jeden rok. Optikou tohoto náhledu posudková komise vyhodnotila rozhodující zdravotní postižení jmenovaného jako lehkou funkční poruchu, pro charakter cévní mozkové příhody, která je hemoragická, vzniklá jako důsledek do té doby špatně kompenzované hypertenze, dále pro souběh ostatních onemocnění, z nichž v popředí je zejména snížená činnost solitární ledviny a se zohledněním skutečnosti, že žalobce je vysokoškolsky kvalifikován, proto i projevy lehkého organického psychosyndromu snižují jeho duševní výkonnost, zvolila horní hranici procentního rozpětí (20 – 35 %), tj. 35 %. Vůči samotnému posudku žalobce nevznese námitky, plně se ztotožnil s učiněným posudkovým závěrem včetně určení dne vzniku invalidity, tj. dne 6. 11. 2013 (den psychologického vyšetření). Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný, přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudku činí tak napadené rozhodnutí žalované nesprávným a v rozporu se zákonem.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí a vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení zahrne žalovaná posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 10. 6. 2015, jímž žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zdp, jednalo se o invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp ode dne 6. 11. 2013, mezi podklady pro nové rozhodnutí (ust. § 78 odst. 6 s.ř.s.).

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, náklady řízení však neúčtoval, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. června 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová